

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Udrag fra Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

Citation: Jacobsen, J. P.: "Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. XXI. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob03val-shoot-idm139892128920192/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

XXI

netop denne Saga, der ikke hører til den old-islandske Litteraturs ypperste: Digteren med det glippende Tag i Virkeligheden og den svigtende Lykke i Kærlighed er jo en Præformation af Niels Lyhne.

Jacobsens eget Digterfysiognomi møder vi egentlig først i „Gurre-Sange“ og navnlig i „En Arabesk“. „Gurresange“ bygger videre paa det Fundament af litterære Traditioner om Volmer og Tove, som Guldalderdigterne har skabt, uden i Enkeltheder at være afhængig af dem, og paa mange Punkter bærer de Præg af at være skabt af en moderne Aand. For Studiet af Jacobsens Frigørelse fra den ældre Digterskole er „Gurresange“nes Tilblivelseshistorie et lærerigt Eksempel. Sangene om Valdemar og Tove, der er aftrykt i Apparatet (S. 308 f.), viser, at han oprindelig har villet behandle Emnet i den traditionelle strofiske Form som f. Eks. i Hauchs „Valdemar Atterdag“; men kun disse to Udkast har denne Form; han har hurtigt brudt med den overleverede Form og i Stedet skabt sig en ny, der bedre var egnet til at rumme et moderne Indhold: den ustrofiske Iyriske Monolog, som Pan-Arabesken, hans tidligste Mesterstykke, er det ypperste Eksempel paa *). Endnu i de første Gurre-sange aner man de ældre Digtere bag Jacobsen, men Sikkerheden stiger, efterhaanden som flere og flere Digte bliver til, og fra og med „Den vilde Jagt“ er han helt sig selv.

*) J. Oluf Friis i „Edda“ 1924 I 48.